

ALEXII SYMMACHI MAZUCHII
Canonici Neap. & Regii S. Script. Interpretis
DE ANTIQVIS CORCYRAE NOMINIBVS

SCHEDIASMA

AD EMINENTISS. AC REVERENDISS.

ANGELVM MARIAM
QVIRINVM

S. R. E. CARD. BIBLIOTHECARIVM
EPISCOPVM BRIXIENSEM.

NEAPOLI AN. CIOIÖCCXXXII.

Typis & expensis Novelli de Bonis Typographi Archiepiscopi

Superiorum permissu.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1902

1902

1902

1902

1902

1902

1902

Vix aliud quidquam est , **CARDINALIS** amplissime, majore cum audacia in toto pudentissimi poetæ ac moderatissimi carmine evulgatum , quam illud ubi (*) Phæacum tuorum naves non tantum intelligendi vi præditas fuisse canit , verum etiam ad aliorum cogitationes intimas persentiscendas acumine ac perspicacia valuisse . Sane quæ tantum percipiendo poterant , haud dubito quin eadem pari quoque eloquendi facultate polluerint . Verum hoc illæ tum scilicet conari valebant , quando non tantum pecudes inter se invicem , cumque hominibus verba commutabant , sed & quercus atque fagi Jovis Dodonæi munere garriebant . Nunc quam vellem , si minus Corcyraeorum naves , at saltem ipsa per se Corcyra sensus atque affectus suos effari hoc tempore per humanam vocem posset : hanc enim , satis scio , primam emitteret , qua Tibi , **ANGELE** Cardinalis , gratias ageret , tum multis nominibus , tum eo potissimum , quod se hoc ferreo sæculo vix de nomine notam , tuo immortalī opere consecraveris , & quanta per ætatem illam auream & heroicam eadem , quæ hominibus qui nunc sunt vix ullo est in numero , exstiterit , luculento libri tui testimonio demonstraveris . In quam rem *μυροβία* veterum scriptorum universa ita consumpta & exhausta per Te fuisse , vix ut quidquam aut ne vix quidem reliquum feceris , quod tuis **CORCYRAE PRIMORDIIS** addi queat , minus equidem miror , qui tuam multijugam eruditio- nem , quæ quantum est antiquitatis in numero habes , summopere semper sim admiratus . Hoc magis miror , non certatim hoc precibus civitates clarissimas a Te contendere , ut paria de se aggre- diaris . Verum de his , & quæ sunt similia horum atque cognata , cum aliis qui Te norunt h. e. cum omnibus Musarum alumnis , & multus & quotidianus est mihi sermo . De Te autem apud Te

A 2

(quem

4
(quem adversus universum hoc titillationis genus probe septum & permunitum sciam) eadem haec agere , quantae meae confidentiae , tui vero stomachi fuerit ? Quocirca universam hanc officii partem , quando Tu eam inofficiosam habes , libenter omitto .

At illud quidem certe prohibere non potes , quominus ingentes atque immortales Tibi gratias agam , qui me tam pretiosa gaza ditaveris , quantus est liber tuus , auro contra non carus : tum vero rogo Te , uti des mihi hanc veniam , si tantum mihi tribuerim , ut de aliqua symbola cogitarem ; quam a tuo egregio opere minime alienam , Tibi quasi ἀντιδωρον mitterem : etsi non sum nescius , me αμείβαν scilicet illa tua

Χρύσια χαλμίων , ἐκατόμβαι ἑννεαβοίων (**).

Atque in ea cogitatione mihi defixo occurrit in ipso libri tui limine locus ille , quo Tu vetera insulae nomina , & eorum ex Bocharto interpretamenta in medium protulisti . Nolim autem , quemquam de me suspicari , eo me arrogantiae processisse , ut collato pede decertare ausim cum viro tanto , quantus merito suo in omnium est ore Samuel Bochartus , vere princeps ejus studii , quo locorum nomina per etymologias Palaestinae expediuntur . Verum , uti dixi , non ea mihi mens est , ut traditas a Bocharto originationes elevem ; sed tantum uti meas proponam . Quod ubi διὰ βραχίων effecero ; permittetur Tibi deinde , Cardinalis sapientissime ac nobilissime , rei universae arbitrium .

Ordiam autem ab iis duobus nominibus , quae existimantur omnium vetustissima , nimirum ut prius Δρεπάνη i. e. *falx* appellata fuerit , mox Σχερία : quorum illud mere Graecanicum creditur , hoc autem Phoenicium . Heic equidem miror , si , quo tempore non modo Corcyram & remotiores a vera Graecia partes , sed & ipsam Hellada , atque adeo Athenas ipsas , plane βαρβαροφωνήσαι , Herodotus , Thucydides & quantum est antiquorum fatetur (ante Hellenem scilicet , quem ἑλληνισμοῦ primum auctorem faciunt) eo inquam tempore Corcyra non alio primo nomine usa fuerit , quam mere ἑλληνικῇ . Quid ergo est ? Si primum insulae nomen Δρεπάνη fuit (in quo cur antiquis palam id affirmantibus fidem derogem , non habeo idoneam causam) tum vero id nomen nihil minus quam Graecae originis fuisse oportuit . Verum de his postea , ubi ad hoc nomen ventum fuerit .

S C H E R I A

Nunc age ante omnia *Scheriae* nomen siqua possumus expediamus ; mox dicturi de Drepane : δρεπαν πρόσπερον. Bochartus qui-

quidem , petita ex oriente vocis origine , *mercaturae* notionem ei nomini subiectam esse voluit : felix , qui & hoc plerisque persuaserit : nam Tu quidem , ὁ ἰσχυράτης superfedisti examine , tum hanc tum alias viri magni *εὐρυόματος* hujus insulae relinquens in medio . At equidem darem Bocharto manus ; nisi me alio antiqui scriptores ducerent . Nimirum tum pervetus Apollonii interpret , cujus Tu verba pag. 5. (quo lectorem rejicimus) recitasti , tum Stephanus & Eustathius , narrationem Aristotelis de ortu & causis vocis *Scheria* suo calculo comprobarunt . Ea narratio in hunc modum habet ; *Cerere veritam , ne defluentes ex Epiro fluvii ipsam (ex insula) continentem efficerent , a Neptuno (1) petiisse , ut fluminum cursus averteret : quibus (ἰσχυράτης) cohibitis (eam insulam) pro Drepane Scheriam nuncupatam* . Cur hoc porro Ceres a decurrentibus amnibus metuerit , ne insula continenti admoveretur , non aliud quam αἱ προσχώσεις (h. e. limi adgestiones) in causa erant : de quibus , ne cui festinanti per me mora fiat , videat , cui tanti res visa fuerit , Strabonianas (2) animadversiones eo pertinentes .

At interim infelicem nimium Bocharti etymologiam esse necesse est , in qua nulla inest significantia fluminum aversorum ; quae nimirum causa fuit , ut insulae nomen vetus cum *Scheria* permutaretur . Nam amabo te , quando , ut vis , *Scheria mercaturam* significat : quantae id ineptiae fuisset , propter alio corrivata flumina

A 3 eam

(1) Neptunus idem est ac Japhet , ut optimis rationibus ostendit Bochartus . Hinc quia insulae & loca maritima Japheto obigerunt , merito Neptuno insularum & maris imperium traditur : imo & fluminum , quae ὁὕματα unum cum mari efficiunt .

(2) Multus in his Strabo est : qui lib. I. pag. 37. Nili τοχμόςος intelligi posse dicit ex eo , quod Homerus Pharam insulam in Menelai adventu diurnae navigationis spatia a continente removerit : quum tamen eadem insula secutis temporibus (promoti utique ex Nili adgestibus littore) ponte cum contingente juncta fuerit . Item eod. lib. pag. 50. ex Stratore sic refert : *Fortassis etiam Ammonis templum aliquando ad mare jactuisset , quod nunc , recedente mari , sit in media terra* : cujus conjecturae rationem affert , ipsius Templi celebritatem , quae nunquam tanta fuisset , si procul a mari ab initio extitisset . Mox addit , *Sed & Aegyptum priscis temporibus mari fuisse irriguam usque ad paludes quae sunt apud Pelusium & ad Casium montem , & Serbonidem lacum* : cujus rei indicium affert arenas & conchyliis quae in his locis effodiuntur . Paulo superius eadem pagina Stratonis praedictionem de Ponto Euxino produxerat :

quem ex affluxu plurimorum & maximorum fluminum aliquando totum terrae adgestibus repletum iri auguratur : id quod ex sinistra Ponti ora posse intelligi , qua parte promota longius littora vocantur Στήνη : quae Polybius πεινίσαν vocat , h. e. terrae longam laciniam quotidie ex fluminum adgestibus angescentem , ac maria propellentem . Exstat etiam apud Polybium lib. iv. vaticinatio de Ponto , aliquando (uti tunc se dabant initia) replendo adgestionibus fluminum . Adhaec idem Strabo lib. xi. pag. 536. Oraculi versus affert , quibus fore tempus praedicunt , quo Pyramus , amnis immodicis adgestionibus gaudens , Cyprium insulam tangat : quae insula a Pyrami ostiis plus , opinor , diurno itinere aberat : ubi & Nili meminit αἱ προσεληπυρώσας τὴν θάλατταν τῇ προσχώσει , *semper marina spatia in continentem adgesto limo videntis* : unde & Aegyptum ab Herodoto δᾶρον πῦ ποταμοῦ amnis donum vocari , quasi quae tota quanta est illis adgestionibus Nili debeatur . Habet denique haec quoque Strabo paria de Pharo , olim πεινίσαν , h. e. in alto posita . Nostra aetate oram maris Hadriatici , saltem ea parte qua se Padi ostia exonerant , boream versus factam esse austiorem pluribus documentis confirmarem , si id age-

eam insulam *Mercaturam* vocari? An, si flumina illa pristinos cursus tenuissent, &, quae prius insula, hanc suis adgestibus peninsulam effecissent, ideo minus ea mercaturae idonea fuisset? Imo, multo ob id aptior; quia quo prius mari tantum patebat aditus, ad eam *ἡπειρωτικὴν* jam terrestri quoque itinere perreptari potuisset.

At Graecorum etymon *Scheriae*, tametsi amnium *aversionem*, qua potest, complectitur, aut complecti putatur; mire tamen ineptum est, quippe in analogiae leges peccans. Nimirum Graeculi persuadere volunt, ἀπὸ ἐπιχαδίου πνεύματος i. e. a *cohibitis fluentis*, sive a verbo ἴχω, insulam id nomen consecutam. Quid autem *Scheriae* cum ἴχω, aut cum participio ἐπιχαδίου commune est praeter litterulas duas ζ & χ? At ut etymologia Graece procederet; saltem Σχερία non Σχερία dicenda fuisset. Verum ne plura. Certum est, ex Aristotelis (ut & eorum quos auctores hujus fabulae habuit Stagiritae) mente eam narrationem complecti causam nominis immutati: eam vero causam frustra insudasse grammaticos ut ex Graeci sermonis penore expeditam depromerent. Sed quando mire inops est Graecia, quominus in *Scheriae* nomine *aversionem* aut *inhibitionem* amnes ostendat; ad eam linguam, qua ante Graecam utebantur Noachidae, orientalem scilicet, animum convertamus. Ac bene est, quod veteres orientis dialecti haec non fallunt, sed pulcherrimas etymologias suppeditant, quibus deflexorum aut cohibitorum fluminum opportuna significatio contineatur.

Ac primum *Auser*, sive *Ausar* in Etruria praefert persimilem fabulam, ab Aristotele indicatam, a Strabone autem accuratius enarratam, eam vero nomini fluminis mire consentaneam. Ne quemquam morer; omnino videantur ea, quae in sexta Diatribarum Tyrrhenicarum (quas nuper tom. 3. Dissert. Cortonensium Romae edidit Pagliarinus) in AVSER disputavimus. Nempe eo credit narratio. Amnis Auser promissit accolis, se ita cursum cohibiturum, quo minus aquae in ripas sese diffunderent, ac fata diriperent. Ac sane Auser promissa sancte servavit, nimirum fluentis suis, ne extra ripas grassarentur, in sublime elatis usque eo, ut qui ad utramque ripam constitissent, non se invicem conspicerent: quocirca segetes illaefae fuerunt. Hoc quidem totum fabulosum esse, superfluum est monere. Sed tamen ea fabella excogitata fuit, ut vocis *Auser* ratio redderetur. Ea vox Hebraeis (qui quidem אָזר *Oser* pronuntiant: at Syri O illud in AV resolvunt) quoties de aquis sermo est, *retentionem* aut *cohibitionem* notat. Haec quidem pluribus loco citato: ex quibus potest conjici, cum *Auser* & *Scheria* similes fabulas praeseferant, ex eodem אָזר *Oser* utrum-

que

que fortassis factum . Ex ea quidem radice invariata manavit vox *Auser* ; at ab eadem nonnihil interpolata fortassis & *Ξαρία* existit ; nimirum gutturali *Ain* deperdita , & *Tfade* transeunte in *Ξ* . Nam quia pronuntiationem *ω* *Tfade* Graeci ignorabant ; eapropter modo per *S* , modo per *T* eam litteram reddiderunt : heic autem eam per *Ξ* expressisse videntur . Ita fortassis ex Heb. *Oser* factum sit *Ξαξ* , ac deinde , cum congrua terminatione , *Ξαρία* . Verum haec originitio , etsi ante dictae Graecanicae praefenda , tamen absit ut se mihi probet ; qui violentas etymologias oderim , eas autem confectæ , quæ sponte fluunt . Nec alio consilio hæc produxi in medium , nisi ut fabularum similitudo hoc saltem ostendat , nim. voces *Ausarem* & *Scheriam* , etsi sunt locorum diversorum nomina , habendas tamen pro *συνομοις* , nec aliam notionem in *Scheriae* vocabulo esse quaerendam , quam quæ *Ausaris* vocabulo continetur .

Nec aliorum vero , quam quorsum praedixi , nostra omnis *ετυμολογική* evadit industria . Nam mira res , sed tamen vera : quibuscumque consonis vocis *Scheriae* initium in linguis orientis perscribatur (sive prima littera sit *Zain* , sive *Samech* , sive *Sin* : secunda vero sive sit *Gimel* sive *Capb*) semper id significabitur , quod innuit enarrata ab Aristotele fabula . E. g. si ponamus , *Scheriam* a rad. *זג* *Zegar* sive *Sgar* oriri ; id verbum Syris est *increpare* , *objurgare* (eo plane sensu , quo Deus in scripturis *increpare* dicitur mari , ne fines transiliat : quo sensu etiam Neptunus increpuit fluminibus Epiroticis , ne Corcyram versus decurrerent) itemque *cohibere* , *reprimere* , *prohibere* . Hinc Marci IV. 39. CHRISTVS ventis & mari increpat dicens , *Σιώπα, τσιμήσο* , i. e. *conticescito* , & *capistro compestitor* : ubi Syrus pro imperativo posteriore posuit *זגיר אנח* *sgir anth* i. e. *cohibetor* . Ab eo porro verbo quæ fiunt derivativa , ejusdem sunt significantiae : sic *זגרא* *Sgara* (sed Syri efferunt *Sgora*) est *prohibitio* ; & *זגרא* *sgro* est *peffulus* , *repagulum* . Quo illud pertinet , quod dicitur Deus *posuisse vestes & ostia* ad cohibendum mare . Postremo idem verbum (nim. *זג* *Zagara* sive *Sagara*) apud Arabes eandem prorsus notionem , & loquendi consuetudinem obtinet .

Nec aliam vim habet Hebraicum verbum *זג* *Sagar* , quod est *praecludere* ; ut etiam apud Chaldaeos ; sed maxime apud Syros , apud quos id verbum praeter traditam notionem , significat etiam *retinere* , *prohibere* , *sepire* : unde *זגרא* *sgara* (sive *sgoro* ; quippe Syri *Kamets* ut O efferunt) est *cohibitio* , *retentio* , *excommunicatio* . Eodem refer & Arabicum *زغار* *sagara* , quod est *avertere* & *divertere* .

Postremo (nequis forte obtendat , me afferre origines , in quibus loco *in Capb* , quod reperitur in *Scheria* , sit *Gimel*) ut hunc inquam scrupulum , quamvis levissimum , evellam : erit certe *Scheriae* nomen ab Heb. שַׁכַּר *Sachar* , quod est praecedentis prorsus *αὐτὸν* , quodque etiam apud Chaldaeos *praecludendi* vim obtinet ; praecipue vero apud Syros , apud quos plur. שַׁכְרָא *sachre* sunt eā *repagula* , *objices* , & *obstacula* , quibus aquae impediuntur , ut alio cursus defleatur . Postremo apud Arabes verbum שַׁכַּר *sachara* non aliud signat , quam quod quaerimus ; usurpatur enim de fluvio , quum objicibus aggeribusque intercipitur ad aver- tendum cursum : & שִׁכְרֹן *sichron* apud Golium est *agger* , quo amnis obstruitur atque intercipitur . Rogo autem lectores , quicumque ἀμύμητοι sunt , ne in allatis radicibus ad vocales , sed tantum ad consonas , spectent : quod initiati sacris orientalibus optime intelligunt .

Prorsus ex quocumque productorum thematum *Scheriae* vocem arcessas , eo semper negotium redit , ut ab intercepto & aver- so fluminum cursu factum sit *Scheriae* nomen . Imo , si verum fa- teri volumus ; productae radices minime diversae inter se sunt , sed ad unam eandemque referendae ; alternantibus , uti sit , ejus- dem organi litteris . Vt ecce *Sin* loco *in Samesh* reperitur in He- braeo Isaiae xix. 10. ubi שַׁכַּר אֲנִי *secher agne* &c. est *obex sta- gnis oppositus* ad pisces concludendos . Ab isto autem שַׁכַּר *secher* , absorpta priore motione , sit *Scher* , unde cum Graeca terminatione *Σχερία* .

Quemadmodum & ab eodem שַׁכַּר *secher* aut *scher* (aut undeli- bet ex radicibus supra allatis) vox *Σχερίς* haud dubie manavit ; cujus significationem didici ex Hesychio ; apud quem plures voces a lingua primorum Noachidarum profectae (proinde nonnisi ex Hebraicis dialectis explicandae) tamquam gemmae inter carbones latent . Ait lexicographus : *Σχερίς* αὐτὸ , αἰγινάρις i. e. *Σχερός* est *acta* sive *littus* . Sane quia maris littora in Divinis scripturis vocan- tur *serae* , *velles* , *ostia* , quibus Dominus mare conclusisse di- citur , ne fines illos transcenderet ; ideo littus dialecto priscorum Noachidurum vocabatur שַׁכַּר aut שַׁכַּר i. e. *secher* sive *scher* (eo quo dixi significato) unde cum Graeca terminatione factum est *Σχερία* .

D R E P A N E

HAbes , Cardinalis eruditissime , de *Scheriae* nomine quid judi- cii mei sit . Nunc eo redeo , in quo aestuare me ante dixi . Nam illud quis potest concoquere , quod Graeci tradunt , hanc in-

fulam, antequam *Scheria* vocaretur, *Δρεπάνη* h. e. *falcem* Graeco nomine appellatam? Hoc ut quisquam credat, quo tempore insulani dialecto utebantur, quae esset Hebraicae furculus, unde & ex ea dialecto nomen suae insulae imposuerint, eo inquam tempore fuisse eidem insulae antiquius nomen alterum mere Graecanicum? Jam provideo, quid sint responsuri. Nempe Graecum nomen a Graecis insulanis inditum dicent; alterum Hebraicum a Phoenicibus. Nimirum insedit penitus mentibus hominum illa opinio, quam a Bocharto impensissima opera constabilitam, pronis auribus viri docti exceperunt. Hoc enim persuadere volunt, orbem paene universum a Phoenicum coloniis *συρακισθῆναι*. Ita quaecumque uspiam Hebraica vestigia dignoscunt, ea protinus a Phoenicibus signata clamant: per eisdem nomina locorum omnia, si paullum modo *ἰβραϊκῶν*, imposita contendunt. At fruantur isti quidem opinione sua. Mihi longe alia sedet opinio existimanti, exceptis iis Phoenicum coloniis, de quibus certiores nos vetus historia facit, ceteris in locis ea quae dixi Palaestina vestigia non a tantulo Phoenicum popello, sed multo antea ab illis Japhetidis, qui processu temporum alii post alios *insularum* (de quibus Moses Gen. x. loquitur) primi conditores existerunt, impressa ab initio, postea perdurasse. Verum de his alio in opere (*Phaegicae μεταρρύθμισις*) quod affectum habeo, plura a me dicentur, & uti reor, verissime. Ergo *Scheriae* nomen non a Phoenicibus est, sed ab insulanis, aut finitimis inditum, priusquam *Ἰαννὶς* evaderent. Quo id modo, inquis, si jam ea insula antiquiore nomine *Δρεπάνη* dicebatur; quod Graecum esse, nemo non videt? Heic dabis mihi veniam, Cardinalis QVIRINE, si videar debere ludibrium in eo, quod ausim negare, id nomen plane Graecum fuisse. Sed vide, quid contendam. Ajo, id vocabulum primitus quidem fuisse orientale, h. e. a primitiva insulanorum dialecto profectum: at postmodum idem hoc nomen levi *μεταρρύθμισις* a Graecis esse interpolatum, quo Graecum videretur.

Ac *Δρεπάνη* quidem ab oriente originatio pluribus modis exprimi potest. Nam illud parum urgeo, quod Arabicum *داراب* *darabha* de aquis fluentibus interdum usurpatur; ut sit notio contraria ejus, quam praefert *Scheria*. At Chaldaicum *זרב* *Zerab* (cujus radicis prima littera cum *Daleth* passim permutatur; & ultima ejusdem est organi ac *Pe*) non aliam quam *effundendi* & *profluendi* notionem obtinet: quod & Hebraice reperitur significatu eodem. Adhaec idem verbum apud Syros cum *infarciendi* & *constipandi* notione usurpatur: quod eo pertinet, quod decurrentes insulam versus fluvii fretum illud eo usque limo infarserant & coartaverant, ut is prope jam insulam continenti adnecteret. Ab hoc Syro verbo

plura sunt derivativa eodem pertinentia : e. g. זרבו *zorbo* est *furtura*, & זריבו *zribo* (unde, permutata prima de more, erit *Dribo*) est *constipatus*, *inculcatus*, *infartus* : id enim freto illi acciderat, antequam amnes deflecterent cursum. Haec quidem etymologia mala non est : sed quaerenda sunt meliora.

Nam deduci *Drepane* verius possit a צרף *tsaraph*, quod Hebraice est *conflare* : at Chaldaice est etiam *conjungere*, *consolidare* & *conglutinare* : hoc enim metuebatur (si fabulae ab Aristotele enarratae credimus) ne, oblimato magna ex parte freto, adhaeresceret insula, & cum continente coalesceret ; eoque insula illa *Drepane* h. e. *ferruminatio* dicebatur. Sane Chaldaicum verbum צרף *tsarap*, sive (absorpto *Sceva*, & prima mutata in D, uti mox ostendamus) *Drap*, sicuti in re metallorum est *consolidare* ; sic in re geographica idem fuisse, quod ἡνυσθῆναι h. e. *ex insula continentem facere*, declarant promontoria plura maritima ejusdem nominis, (3) qui-

(3) *De locis pluribus Drepani aut Drepanes nomen obtinentibus.*

Ordiam a *Drepano* Siciliae. Id peninsulae nomen erat, ante quam ibi ab Amilcare urbs exstrueretur anno primo belli Punico, ante Christum 264., quemadmodum ex Diodori Eclogis colligit Cluverius in *Drepano* Siciliae, quem adeas censeo. Urbs, quae peninsulae *Drepano* inaedificata fuit, dicta est Δρεπαρα plurimum. Id etiam ibidem ex pluribus Diodori & aliorum locis confirmat Cluverius. Omnino quum *Drepani* num. sing. sit mentio, aut peninsulam, aut portum decet intelligere : nam quoties de urbe sermo est, dicitur *Drepana* numero plurimum, saltem apud meliores scriptores Graecos Latinosque. At Servius ad Aen. III. 707. 2 *falce* sive Saturni, sive Cereris, sive a curvatura sinus in modum falcis, *Drepani* nomen factum ait. Fallitur : nam sinus ille nihil habet *δρεπαρονδῆς*, sed in acumen definit. Eapropter Bochartus ex orientis linguis etymologiam *Drepani* concinnavit, quam videlicet apud eundem. Quae etsi difficile est, ut sectatores habeat, tamen illud facile assentior, totum *falcis* negotium postea a Graeculis superstructum fuisse : ceterum *Drepani* originationem a linguis Asiaticis esse petendam. Vno verbo : eadem est *Drepani* Siculi (quatenus peninsulae nomen est : nam urbs res est Punicorum temporum) ac *Drepanes* nostrae Epiroticae etymologia : quam sic suadeo. Mons *Eryx* (cujus pedi ante bis mille saltem annos peninsula *Drepanum* adnecitur) antea a dicta peninsula freto intercurrente, ut mihi persuadeo, seungebatur : h. e. quae peninsula nunc est, antea insula fuit. At torrentes ex *Eryce* decurren-

tes paullatim fretum oblimarunt, & eam, quae tunc insula erat, *Eryci* adjunxerunt : *Eryx* vero ipse ex promontorio mons evasit. Id posteaquam factum est : tum vero nova illa peninsula *Drepanum*, h. e. *consolidatio* appellata fuit. Sane curiosi rerum harum hoc experimento explorare poterunt, num mea conjectura recto stet talo. Etenim, si effossis quaquaversum in isthmo hujus peninsulae puteis, eadem ubique terrae strata reperientur, quae in ipsa peninsula, tum vana haec conjectura erit : sin alicubi in eo isthmo diversa terrae genera temere confusa deprehenduntur, hoc argumentum apertum erit, ibi ex adgectionibus torrentium factam fuisse *consolidationem* illam, quam Δρεπαρα nomine significari diximus.

Idem prorsus erit iudicium de pluribus promontoriis, quae reperio *Drepani* nomen obtinuisse. I. In eadem Sicilia *Drepanum* promontorium fuit (ex Plinii recensione III. 8.) prope Tauromenium, ubi nunc *Capo di S. Alessio* : vide Cluverium. II. Ejusdem nominis promontorium in septemtrionali Cretae latere ex Ptolemaeo. III. Tertium in Cypri latere occiduo ex eodem Ptolemaeo. IV. Quartum ex Ptolemaeo in ora Cyrenicae. V. Quintum in Maritima litorre prope Paraetionium ex Strabone lib. xvii. p. 799. VI. Sextum in insula Icaria apud eundem Strabonem lib. xiv. pag. 657. VII. *Rhium* Achaiae promontorium Ptolemaeo & Straboni lib. viii. pag. 335. etiam Δρεπαραν nuncupatur, & quidem (uti hic perhibet) a *falcis* similitudine. VIII. Octavum in Aegypto ad sinum Arabicum inter Clyma & Myoshorum ex Ptolemaeo. IX. Nonum in eadem ora

quibus idem accidisse videtur, atque id quod huic insulae dicitur evenisse, nimirum ut, fluviis limum adgerentibus, tandem continenti adhaeserint: eaque de causa videntur *Drepani* nomen consecuta.

Restat unus evellendus scrupulus, quo pacto ex Chaldaeo *צרפ* *tserap* fieri potuerit vox *Drepane*. Verum in hac voce N quidem servile est, quod in fine additum, servit formandis nominibus. D vero pro littera *Tfade* positum est: quam litteram *Tfade* scimus apud Arabes ut D sonare, quoties superne puncto notatur, quam ii litteram eo puncto praefixam appellant *Dad*. Ad haec Chaldaeis ipsis *Tfade* facile transit in *Teth*: hoc vero alternat cum *Daleth*. Utcumque se res habuit: certe sicuti ex *חצר* *hatser*, pro varia *Tfade* pronuntiatione, factum est tum *Hatria*, tum etiam *Hadria* (de quo videantur dicta in nostris Tyrrhenicis, Romae ante hos duos annos evulgatis to. 3. Dissert. Corton.) sic a verbo *צרפ* *tserap* aut *trap* factum est *Drepane* (nimirum Graecis ad notiores sibi *δρεπάνης* h. e. *falcis* vocem trahentibus *Tfade* pronuntiationem)

A 6

pro

sinus Arabici in parte Troglodytarum, quod Stephanus (in *Δρεπάνη*) vocat *δρεπανία*: de quo Plinius vi. 29. *A promontorio Indorum, quod vocatur Lepte Acra, ab aliis Drepanum: quod male Harduinus cum superiore confundit.* Haec ex variis auctoribus, quos laudavi, colligere potui promontoria cum *Drepani* nomine. Ex his autem solum Rhium a *falcis* similitudine *δρεπανος* vocatum Straboni dicitur: quod & falsum est. Atqui equidem conjicio, haec omnia promontoria, antea rupes mari circumtusas h. e. insulas fuisse: deinde vi torreatium live ex eisdem rupibus live ex continente decidentium, freta, quae intercedebant, limo oppleta fuisse, ac proinde promontoria ex insulis evasisse: quod ubi factum est, tum vero *Drepani* h. e. *ferruminationis* nomen obtinuisse.

Idem dicemus de *Drepane* Bithyniae oppido maritimo apud Stephanum, & alios quos citat Cellarius: idem de *Drepana* Lyciae (quam etiam littoralem fuisse non dubito) apud eundem Stephanum. Vtraque videtur ex insula evasisse peninsula, oblimato freto: eoque illam appellationem consecuta: etsi Stephanus verum citet, quo *Drepane* Bithynica a *Saturni falce* (*από Κρονίδαο σιδίρης*) sic appellata dicatur. Item duae parvae insulae circa Lebinthum, quae eodem nomine donantur apud Stephanum, fortassis antea quatuor numero fuerint: mox, consolidatae in duas, ob id illud nominis retulerint. Omnino quum tot loca *Drepani* aut *Drepanes* nomen clim consecuta fuerint: nullum ejus nominis locum in mediterraneis positum reperire

usquam potui: eoque magis suspicio nostra firmatur. Ac prorsus videtur *Drepane* live *Drepanum* fuisse antiquitus vox *αεχρινή* ad geographiam heroicorum temporum pertinens, communis iis locis omnibus, quae *ηπαραθίνας* contigit ob eas, quas dixi causas.

Nec a vero abhorret, si dicamus, vocem ipsam appellativam *δρεπανον*, qua *falcem* designat, ex eodem *צרפ* *terap* live *drap*, quod est *constare*, & *consolidare*, fuisse factam.

Postremo *Sarepta* Sidoniorum urbs maritima (quae 3. Reg. xvi. 9. vocatur *צורפת* *isorpath*) non est dubium, quin sit ab eadem radice *צרפ* toties a me nominata. Nec differt a *Drepane* live *Drepano*, nisi quod in posteriore *το Tfade* de more mutatum fuit in *Daleth*: & quod ultima servilis & Heemantica littera in uno est *Nun*, in altero *Tau*. Haec levia si excipias, *Drepane* & *Sarepta* (aliis *Sarapta*) nihil prorsus inter se differunt. Legesis de *Sarepta* Relandum: apud quem geographus Arabs, prope *Sareptam* flumen *Lante* decurere tradit. Quis scit annon quae primitus insula, postea ex ejus fluminis adgettibus continenti adhaeserit? Vel sic tamen ipsa civitas humili in solo fundata erat, live *περί το κλύσμα της θαλάσσης* i. e. *in alluvione maris*, uti loquitur Phocae apud eundem Relandum. Ex qua Phocae descriptione conjici & hoc alterum possit, solum illud non ab initio existisse, sed, a fluminum & torrentium adgettibus additum, humile perdurasse. Verum satis jam conjecturis indulgemus.

pro *Trepane* ; Interim haec posterior pronuntiatio cum *T* usurpatur nunc in Drepanis Siciliae , quae vulgo *Trapani* appellantur ; ubi etiam terminatio in *I* index est in sermone Italico plurativi numeri .

Postquam autem in eo insulae nostrae nomine *D* pro *Tjade* invaluit , ac τῆς τρεπῆς pro *trepan* coepit *drepan* pronuntiari , & cum Graeca terminatione Δρεπάνη , quod *falcem* significat ; facile deinde Graecis fuit *curvaturam* uti volunt (4) nonnullam in ea insula observare (quae ubinam quaeso non aliqua occurrit ?) itaut Δρεπανοειδὲς h. e. *falci similis* videretur ; mox etiam consuetas de *falce* nescio qua , sive Cereris sive Saturni , fabulas serere .

At etiam fabula altera (quam ab antiquis per manus traditam nobis conservavit Aristoteles , de insula prius ἑπηρεσίῃ , mox , averfis annibus , iterum disjuncta) Hebraicis *Drepanes* & *Scheriae* significationibus , ut ante dictum , superstructa fuit . Nec alias reperio tutiores etymologias , quam quas fabula aut vetus historia confirmat . Quamquam ceteroqui nihil vetat , sublato tantum numinum interventu de medio , cetera narrationis illius vera fuisse . Quid enim impedit , quominus , quum primitus defluentes eo versus ex Epiro amnes fretum paene oblimassent , insulae illi Δρεπάνη (h. e. *adglutinationis* seu ἑπηρεσίας) nomen factum fuerit ? Deinde , quia mox illa flumina sive terraemotu , sive quo alio casu , sive impensa per insulanos aut Epirotas opera , fuissent aversa ; ob annuum *cobibitionem* eadem insula Σχερία fuerit nuncupata ? Atque hactenus de *Drepanes* & *Scheriae* nominibus a me dicta , iudicio tuo , Cardinalis Amplissime , permitto ,

P H A E A C I A

Phaeacia insula non dedit Phaeacibus nomen , sed ab iis (postquam ex Hyperea insula in hanc Epiroticam profecti fuerunt) acce-

(4) Etsi in Ptolemaicarum Agathodaemonis Tabularum ea , quae est Europae decima , Corcyrae latius illud , quod Epiro obtenditur , tam leviter curvatum reperio , ut pro recta linea haberi possit : id quod etiam in Nic. Samsonis Tabula antiquae Graeciae manifestum est : tamen stultissimus sum , si non eam Corcyrae figuram amplectar , quam eruditissimus Card. QVIRINVS testis oculatus suis Corcyrae primordiis praefixit . Quum ergo ea insula prorsus falcata sit : quaeri possit ad quodam *falcis* genus reduci debeat . Lycophron , ubi hanc insulam Ἀρπην pro Δρεπάνη vocavit , nihil adjuvat : quia utraque γανή vox est , & ad plura falcis genera vinct Apollonius quia (καλαμὴν τὸ μαν ἄρπην)

messoriam Cereris *falcem* occasionem appellationi insulae dedisse tradit ; videtur sensisse , figuram insulae fuisse eandem ac *messoriae falcis* , ad quam Corcyrae quantulumcumque curvatura , qualis est in dicta Tab. Agathodaemonis , plus accedit , quam ad quodvis aliud falcis genus . At in Nic. Samsonis Tab. Antiquae Graeciae eadem insula falcem vinitorium refert , cuiusmodi a Columella IV. 25. describitur . Rostrum falcis huius erit a promontorio Cassiopaeo orientem aestivum versus . At quemadmodum Corcyra in fronte libri ἐξοχότης QVIRINI depingitur , falcem saenarium refert . Nec possum equidem αὐτόπτην per plures annos Cardinalem in eo non sequi .

acceptit . Istorum autem *Phaeacum* origination , quemadmodum a Bocharto tradita fuit , cur mihi se non probeat , non leves habeo causas; atque hoc inprimis, quod vir doctus nimis vagam *Phaeacum* etymologiam assignat, quos putat a *praestantia* (cujus notio *Phaeacum* nomini ex Arabica lingua exposito subsit) sic appellatos . At quemnam mihi populum reperire potes , qui generalibus hujusmodi nuncupationibus delectaretur ; quique ad REVBAY (ea est *αρχική* vox notissima , qua nostrae actatis Peripatetici *transcendentes* , uti vocant, *terminos* complectuntur) sui nominis etymologiam referret ? Quamquam ne *ἀντιπαύσιμος* quidem Phaeaces usque adco fuerunt , ut oblocutoribus carerent . Verum quid moror ? Apud Arabem interpretem in 1. Sam. xxviii. 3. vox *פְּחָכָבָה* *phakaba* significat *divinos* . Et haec quidem vox est ex rad. פֶּחַךְ ex qua & Bochartus suam *Phaeacum* etymologiam hauserat . At praestat eorundem etymologiam petere ex Arabico verbo *פָּחַח* *phaaca* , quod Conj. V. est *bene ominari*, sive ex alicujus nomine aut sermone divinationem capere: a quo verbo sit *פָּחַחַב* *phaiehb* h.e. *ominator* sive bonorum praenuntius : & quae plura inde sunt ejusdem significationis nomina . Mihi sane non vacat ab Homero aut aliunde huic Phaeacum ominandi arti praesidium arcessere . Nae Tu id optime potes , Cardinalis doctissime , si de ditissimo tuae memoriae penore paullum modo commodare velis . Interim succurrit mihi nunc illud Od. N. 272. quo loco Alcinoos calamitatem navis a Neptuno in saxum conversae a Nausithoo patre suo sibi tanto ante praedictam narrat .

μάλα δὲ με παλαίφασι δέσφαδ' ἰκάνη
Πατρός ἡμῶν .

Jam cecidere mihi , cecinit quae mente sagaci
Ante pater .

Verum vel si documenta desint ; certum tamen est , quocumque te verteris ; *Φαίηκας* sive *Φαίηκας* non nisi ab ominandi aut divinandi arte (qua eos polluisse , ex nominis indicio certum habeo) fuisse primitus nuncupatos .

M A C R I S .

ESt & quartum hujus insulae nomen satis antiquum , quo utitur Apollonius apud Te pag. 2. & 6. ubi *Μάκριν* eam appellavit . Id vero nomen ei commune cum Euboea fuit . Quumque utraque insula in longum protendatur ; cuivis facile fuit suspicari , *Μάκριν* quasi *μακράν* fuisse vocitatum . Id quod & Tu , Cardinalis , credidisti ; & ego libens do manus ; verum eatenus tantum , quatenus de Graeco fonte potamus . Verum si ad ultiores origines spectare sit animus , longe alia , & quidem verior originatione comperietur , ex

oriente fluens , unde sunt primitivae locorum appellationes . Hujus autem vocabuli rectus casus vulgo videtur fuisse *Μάκρη* . At equidem utroque modo , & *Μάκρη* primitus , & mox etiam *Μάκρης* usurpatum fuisse suspicor ; sicuti sunt illa *δελφίς* & *δελφίν* , *ἀκτίς* & *ἀκτίς* & alia sexcenta . Aut vero ea regula valebit , quam Bochartus pag. 397. II. tradidit , adnotans , Hebraea nomina in N terminata apud Graecos pro accusativis habita , unde postea rectos casus in Σ finitos ex analogia fecerunt , ut a *Jonathan* *Ἰωνάθης* , a *בְּרִי* *coben* (i.e. sacerdos) Hesyhianum illud *κοῖνς* aut *Κόινς* , i. e. *sacerdos apud Cabiros* &c. Sic etiam ex Hebraico *Μάκρη* , tamquam si esset accusandi casus , fecerunt rectum *Μάκρης* . Verum ne multis : *Μάκρη* ne littera minus est ipsum Hebraicum *מַכְרִין* *makrin* , quod Ps. LXXII. 32. redditur *cornua emittens* . Cur autem tam Euboea , quam & Corcyra dicantur *cornua protendere* , nae is intelliget , qui ad canticum Is. V. 1. animum converterit . Ibi vinea fuisse dicitur *in cornu filio olei* i. e. in monte pinguisimo seu fertilissimo : & hanc veram esse hujus loci explicationem , non sinit dubitare optimus Paraphrastes Jonathan , qui pro *cornu* posuit *בֵּטֶר רָם* *betur ram* i. e. in monte excelsio . Ergo quum utraque illa insula *Makrin* vocatur i.e. (si sic loqui licet) *cornificans* aut protendens cornua ; *cornuum* nomine intellige promontoria , quae in utraque plura sunt ; ipsas autem insulas habeto tamquam cornigera animalia . Et quidem si Euboeae latus illud , quod ad orientem hibernum spectat , cum capite belluino conferre sit animus ; tum ei capiti sua non deerunt cornua duo , versus meridiem quidem & Atticam promontorium Geraeus , versus vero orientem aequinoctialem Caphareus . Sic etiam in Corcyra tamquam bellua capitis loco erit illud latus , quod ad boream spectat : in quo capite hinc Phalacrum , illinc Cassiopaeum promontorium , veluti cornua protenduntur . En cur utraque insula *מַכְרִין* *Macrin* i. e. *extendens cornua* appellata fuerit .

C O R C Y R A .

Restat ad ultimum *Corcyrae* nomen . Ac bene est , quod etymologiae suae parum heic fidat Bochartus . Qui certe , quum plures ex omni parte pulcherrimae nominis hujus *ἐτυμολογίαι* suppetent , si intendere animum voluisset ; cur omnium deterrimam sit confectatus , aut *τὴ παῖδων* , non queo dicere . Ego plures originationes producam in medium : tuum deinde erit , ANGELE Cardinalis , discernere , ecquaenam sit *Corcyrae* tuae prae ceteris convenientior .

1. *An Corcyrae nomen sit a Corcyraeis conditoribus inditum .*

Ac primum omnium poterat *Corcyrae* vocabulum arcessi a *Corcura* urbe Assyriae (cujus nusquam alibi, quam apud Ptolemaeum mentionem reperio) aut vero a montibus Armeniae illis, in quibus Arca post diluvium constitit; qui montes ab Alexandro Polyhistoro apud Eusebium (cujus verbis recitandis abstinco, quippe jam a Te productis pag. 13.) *Καρκυραία ὄρη* montes *Corcyraei* vocantur; iidem scilicet, qui aliter vocantur *Gordiaci*, itemque aliis pluribus nominibus eo accedentibus, quae omnia Bochartus in I. Geogr. fac. 3. collegit. Quo, inquis, pacto nomen insulae ab Assyria, aut Armenia usque repetetur? nimirum si fingamus animo, ex illis partibus aliquando coloniam in hanc insulam fuisse deductam. Id quidem fieri potuit: verum ut ita factum esse dicamus, nullas tabulas, testes nullos proferre possum. Ceterum si umquam sive a *Corcyraeis* Armeniae, sive a *Corcura* Assyriae coloni in insulam hanc venissent; id certe ante hominum memoriam contigisset; propterea quod nullum ejus ἀποικίας exstat usquam apud auctores vestigium. Tum vero & hoc statuendum esset, *Corcyrae* nomen habuisse ἀποικία illi antiquissimae parem antiquitatem. Nunc contra video, *Corcyrae* nomen ultimum eorum censeri, quibus nostra insula vocabatur; quippe nec ab Homero nec a poetis iis, qui antiquioribus nominibus student, sed ab Herodoto & Thucydide primum usurpatum. Ceterum *Corcyrae* nostrae cum *Corcyraeis* montibus communes exstitisse causas, cur eodem vocabulo donarentur infra demonstrabimus.

2. *Radices orientales quatuor non amplius esse possunt, ex quibus Corcyrae vox ἀναλογικῶς derivari queat.*

Et haec quidem, quae haecenus posui, vel si vera sint, nihil tamen prorsus ἐτυμολογικόν completuntur, sed meram nominis, ex altero conditore populo propagationem. Age aggrediamur ἐτυμολογικὴν πραγματείαν.

Omnino autem ut universa haec etymologiarum *Corcyrae* sylva sic tamquam indagine cingatur, nequa elabi quidquam, quod eo pertineat, possit; sic inco rationes. Radix, unde oriri *Corcyrae* vox debuit, est ex genere duplicantium primam ac secundam litteram (nam in *Corcyrae* vocabulo duplex C, itemque duplex R scribitur): cujusmodi ἀναδίπλωσις in verbis, quae vocantur *Duplicantia Ain*, est valde familiaris. Itaque in radice, quam quaerimus, aut *Caph*, aut *Koph*, aut *Gimel*, aut *Cheth* bis repeti debet: quod eo prae-

monui ; nequid id laboret , ut e. g. *Capb* simul & *Koph* in radice , quam investigatum imus , reperire se posse confidat . Ita fit , ut necessario *Corcyrae* vox ad unam ex his quatuor radicibus sit referenda, nim. גרגר , aut גרגר , aut גרגר , aut postremo קרקר . Et omnes quidem hae quatuor radices usitatae sunt , ac suas habent significationes , de quibus mox sigillatim . At ex quatuor his illam , quam secundo loco posui , eximendam puto ; quae heic , ut arbitrator , locum non habet . Etenim Hebraicum & Chaldaicum גרגר *charchur* significat *adustam* aut *adustionem* . At equidem non video , quis *adustioni* locus in ea insula fuerit . Eamne insulam *adustam* dicemus , quam Homerus (in versibus proxime recitandis) Zephyri flatibus mirifice recreari , canit ? Vt omittam , quod *Chetb* Hebraicum per x Graece reddendum fuisset : Ex quibus rationibus conficitur , radici גרגר *charchur* heic locum nullum esse . Nunc trium reliquarum singulas ad trutinam exigamus , & quae- nam ex eis *Corcyrae* etymologiae sit convenientior , investigemus .

3. *Corcyrae originatio a גרגר gargar ; ita ut eo nomine πολυκαρπία , aut conviviorum luxus designetur .*

Jam primum omnium potest id nomen arcessi a גרגר *gargar* , cujus plur. גרגרים *gargerim* Is. xvii. 6. sunt *baccae* seu fructus arborum . Apud Chaldaeos id nomen eodem significato multo est usitatus ; apud quos etiam est verbum גרגר *girgar* , quod est *grana* , *baccas* seu *fructus producere* . Homeri Vlyssēm qui legerit , nae is probe videt , quorsum haec etymologia tendat . Nam cui nota non est Homerica descriptio feracitatis arborum *Corcyraearum* ? Cujusmodi est illud Od. H. 117.

Τάων (arborum) οὐποτε καρπὸς ἀπόλλυται , οὐδ' ἐπιλείπει

Χείματος οὐδὲ θέρους ἐπιτύσσει . ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

Ζεφυρίη πρέμει σαμὴν φύει , ἀλλὰ δὲ πείσσει .

Ὅ γ' ἄγε ἐπ' ὀρχηῇ γηράσκει , μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ ,

Αὐτὰρ ἐπὶ σαφύλῃ σαφύλῃ , σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ .

Quorum versuum (quos Tassus Etruscos fecit) elegantiam etsi nōn possum, quin interpretando deteram; sic tamen utcumque Latine sonant.

Fructus non umquam perit harum , intermoriturve ,

Seu sit hiems , seu stella Canis ; verum usque perennat :

Nam Zephyrus levis hos dum procreat , excoquit illos :

Sic pira succrevisse piris , sic malaque malis ,

Atque uvae uvis videas , ac ficubus ficus .

Quid mirum si tanta agri felicitas nomen insulae quaesierit ?

Adhaec ex eo quod Heb. גרגרה *gargera* seu גרגרת *gargereth*

signi-

significat *fauces* aut *fistulam gutturis* (ut etiam apud Chaldaeos Syrosque) facta est vox Chaldaea גרגר *gargeran*, quae *epulonein*, *voracem*, *comessatorem* notat. Atqui hoc, si quid aliud, quantopere in Corcyram conveniat, Homeri *Odyssaea* docebit, & universa antiquitas. Vel Te lectores adeant toto capite XIV Corcyrae tuae. Hinc illud Horatii I. Ep. 15. *Pinguis . . . Phaeacque reverti*; Et quod eod. lib. ep. 2. *Alcinou sunt belluones*; itemque quod Αλκινόω τράπεζα locutio est proverbialis apud Nanzianzenum. Vtriusque harum originationum etsi me minime poenitet; habeo tamen probabiliore alias duas, quibus praecipua Phaeacum studia designantur.

4. *Duo fuisse praecipua Phaeacum studia, saltationem & nauticam artem.*

Nam duarum maxime rerum causa Phaeaces in pretio erant, artis nauticae & saltandi artificio. In Homeri *Odyssaea* utriusque studii specimina & laudes tantas, quae fidem superant lectores habent: qui si Te adibunt cap. XI. & XII., non dubitabunt, quin insula illa in utraque arte eo usque excelluerit, ut ab earum altera, aut ab utraque nomen adipisci facile potuerit. Vtramque peritiam mirifice probat & illud Plutarchi (quod a Te productum pag. 135. valde me delectavit) quo loco is omnem a Nausicaa impudentiae suspicionem amolitur, propterea quod ex Vlyssis sermonibus ingenii illius & prudentiae argumentum faciens, οὐχὶς ποῦτα σκωπεῖν μάλλον, ἢ πλεονεχῆσαι, καὶ ὀρχηστῆς τῶν τοιούτων; *optavit hunc potius sibi maritum adjungere, quam quemvis alium de civibus navicularium aut saltatorem.* Nec interim aliud ullum opificium in Phaeacibus laudat; sane quod intelligeret, duobus his exercitamentis aut alterutro Phaeacas universos, pro se quemque, distineri. Nunc age dispiciamus, an *Corcyrae* vocabulum ex Orientis linguis expositum utramque aut alteram earum artium praeseferat, aut aliquid certe aliud Corcyraeorum peculiare.

5. *Gradus fit ad rad. גרגר, quae & ludendi, & aurigandi, & saltandi significatio continetur: omnia apposite ad Corcyrae nomen.*

Progredior jam ad rad. גרגר: quae optimas ac pulcherrimas originationes *Corcyrae* suppeditat. Ac primum omnium Arabicum גרגר *carcara* est *ludendi* & *ridendi* verbum: quo etiam significatur *multum agitari* peculiariter in aëre. Pertinet, ni fallor, ea verbi significatio ad τὸ σπαιρίζω, seu ad pilae lulum, de quo *Homerus Od. VI.* de quo Tu scite & erudite plura collegisti pag.

126. & seq. ubi & saltationis cum ludicra sphaera junctae inventionem Nausicaae Corcyraeorum heroinae ab antiquis tributam, admonuisti. Videantur & Arabica Lexica in rad. כרר *carra*: plures ibi voces occurrent, quae *sphaerulam, globum, pilam* designant. Non ineptam hanc *ἰστουμένη* dices: at pulchrior est multo quae sequitur.

Nam ex eadem rad. כרר oritur Hebraicum כררוth *circaroth*, quod Is. LXVI. 20. *carrucas* significat. Consentit & Chald. קרר *Karar* (nimirum enim *Caph* & *Kaph* ejusdem sunt organi, nec raro apud Chaldaeos permutantur) quod *aurigam* aut *cislarium* designat; & quod Chaldaicum קרקרין *Karkerin* Schindlerus *lecticas* interpretatur. Non possum, QVIRINE Amplissime, hanc *ἰστουμένη* contemnere, qui Corcyrae tuae initium capitis XVI. quod est de Nausicaae aurigatione, cum admiratione ac voluptate legirim; ex quo putavi laudato Isaiae (5) loco lucem afferri posse. Etenim sicuti Isaiae כררוth *circaroth* est *mulare vehiculum*, seu *carruca*; sic etiam & vehiculo illi, quo utebatur Nausicaa Od. VI. muli jungebantur: ut plane videatur *Corcyra* ab Heb. *Circaroth* i. e. a *carrucis* dicta. Optima quidem etymologia. Adhuc tamen meliora quaerimus.

Jam enim verbum ipsum כרר *circey* aggredior; quod non est dubium quin sit *saltandi* verbum tum apud Hebraeos, tum etiam apud Chaldaeos, apud quos ab eo verbo fit & vox derivativa כרכרין *circarin*, quod *saltationes* significat. Convenit & Arabicum verbum כרכר *carcara*, quod est *multum agitari*, peculiariter in aëre. Quocirca miror, cur nonnulli critici dubitaverint, num 2. Sam. VI. 14. verbo כרר *circey* revera Davidis ante Arcam *saltatio* declaretur. Verum qui aliud ibi quam saltationem intelligunt, nae ii nihil intelligunt. Ac ne plura: habes, Cardinalis optime ac sapientissime, in hoc *saltandi* verbo optimum Corcyrae tuae etymon, quod illi alteri frigidiusculo opponas, quod Bochartus haesitans produxerat. Ac bene est, quod Tute, vel me

(5) Isaiae LXVI. 20. sic legitur in Vulgata: *Et adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus... in equis & in quadrigis & in lecticis, & in mulis, & in carrucis ad montem sanctum meum*. *Carrucis* Hieronymi respondet Hebraice כררוth *circaroth*: quam vocem alii *veredarios* (*veredos* dixissent melius: nam *veredarii* sunt homines) alii generaliter *animalia velocia*, Bochartus *dromedarios* interpretatur. Equidem non dubito, quin Hieronymi interpretatio sit una omnium verissima. Etenim *Carruca* (teste Valeſio ad Ammianum) est τετρακυλλον ὄχημα i. e. vehiculum rotarum quatuor, quo honoratiores utebantur: ἄρμα male carrucae veterum respondet hodie

quae dicitur *Carrozza*: nisi quod carrucae tantum muli mulaeve jungebantur, at *carrozza* nostra hodie promiscue tum equis tum mulabus trahitur, etsi olim ferme mulabus. In hoc autem Prophetae loco sicuti equis statim subji-ciuntur ea vehicula, quibus equi jungebantur: sic par fuit ut mulari generi subjicerentur mularia vehicula, i. e. *carrucae*. Accedit quod CARRUCA erit ipsissimum Hebraicum nomen, cui respondet, si μεταθesis tollas, & *carrucam* pro *carruca* scribas. *Carrus* ab eodem est Heb. themate, indidem & verbum *curro*, & *curtus*: a כרר *carar* omnia, reduplicatione sublata. Valeant interim vulgares harum vocum originationes.

me tacente, **QVIRINE** Cardinalis, cap. xii. huic etymologiae mirifice velificaris; ex quo lector intelliget, quantopere in saltandi artificio Corcyraei excelluerint. Aut qui tuis *Primordiis Corcyrae* carent, Homerum adeant pluribus Od. 6 locis.

6. *Proponitur ceterisque praeponitur etymologia a rad.*

קרקר Karkar; itaut Corcyrae nomini subsit

nauticae peritiae notio.

Restat ex iis radicibus, ad quas Corcyrae nomen referri possit, ultima. Ea est Hebraicum verbum קרקר *Karkar*, quod Is. xxii. 5. est *destruere & vastare*. Nec secus Num. xxiv. 17. esse accipiendum quaedam ejus loci versiones ostendunt; nosque id in Biblicis nostris observationibus firmabimus. Ibi, fateor, Onkelos vertit יִשְׁלֹט *ishlot* i. e. *dominabitur*, & Syrus utitur *subjugandi* verbo: at hi certe non alia de causa sic reddiderunt, quam quia per *vastationes* ac strages dominium acquiritur. Convenit Chaldaica usurpatio verbi קרקר *Karker* cum *vastandi* significatu: apud quos etiam קרקרא *Karkura* (quod est ipsissimum Corcyrae nomen) est *vastatio*. Quae omnia eo nos ducunt, ut potuerit Corcyra a virtute bellica & militari nomen sibi quaerere: quod sicuti non abnuo (quid enim abnuam, quum Tu eos Marte plurimum potuisse ostenderis?) sic eatenus tantum praestare id ausim, modo de potentia navali eam *vastationem*, quam praefert *Corcyrae* nomen, interpretemur. Ergo equidem non repugnare vero, quin, quia Corcyraeorum classis, quocumque irruisset, *vastitatem* afferret, ab eo sit factum, ut insula ipsa *Corcyrae* h. e. *vastationis* (& quidem activa notione) nomen sit consecuta.

Tametsi potest & alio faciliore modo navalis *Corcyrae* notio expediri. Nimirum enim in linguis pluribus *Corcyrae* vox quoddam navis genus designat; illud scil. quod Graecis Κέρκυρα, Latinis *Cercurus* dicitur: nec secus Syris, & Arabibus nominatur; de quibus, infra. Ac citant viri (6) docti grammaticos aliquot,

tam-

(6) Henr. Stephanus in Appendice Thesauri ait, Aristophanis Scholiasten ac Suidam scripsisse, τὸν Κέρκυραν (sic enim sine diphthongo a duobus his grammaticis scriptum dicit) sic ἀπὸ τῆς Κερκύρας, i. e. *ab ins. Corcyra* esse nominatum sicuti, & *παρὰ τὸν Πάρον*. Similia his apud Camerarium ad Plautum reperies, & apud utroque antiquiorem Turnebum xxix. Advers. 18. At equidem nihil horum nec in Suida reperire potui, nec in Kutteriana Aristophanis editione, ne ad *Avium* quidem verbum 1463. ubi *Κερκυραία πτῆρα* a Comico memorantur. Imo ne in Phaveriano quidem,

qui nihil omisit eorum, quae in Aristophanis Scholiis, aut Suida repererat. Etsi non nego in aliis Comici editionibus quaedam scholia uberiora esse, quam quae Kutterus edidit.

Sed & nuper Vossius in Etymologico eadem omnia, quae ex H. Steph. attuli, tamquam ex Suida & Aristophanis interprete produxit. Qui etiam Thucydidae Scholiasten pro eadem sententia laudat: quamquam ejus verba nec Vossius recitat, nec equidem quidquam eo pertinens in Thucyd. Scholiis reperire potui, ne in auperac quidem Dukerianae editionis indicibus.

tamquam qui scripserint, *cercaram* sic ab insula Corcyra dictum, ut a Paro *paronem*. Id quod etsi apud eos grammaticos non quivi reperire; tamen esto. Vel si enim hoc ii grammatici dixissent; non me id magnopere moveret; qui sciam *Cercari* vocem in orientis linguis fixas radices habere, uti mox ostendam. Illud me magis movet, quod Tu etiam, Cardinalis optime, videris pag. 13. favere huic sententiae, qua *Cercurus* navis ab insula *Corcyra* derivatur. Equidem etsi non valde repugno (quippe quem olim haec sententia delectaverit, antequam Palaestinas *Cercuri* originationes detexissem) tamen rogo Te, uti des mihi hanc veniam, si, quae in hoc negotio pari cum verisimilitudine dici possint, candide aperiam. Nam contra dici optime possit, *Cercurum* primario quidem navim magnam & longam significare (quae notio mox a me confirmabitur) deinde, quod etiam insula eodem nomine, uteretur, id pertinere ad secundariam ejus vocis significationem, inde ortam, quod ea insula *ἡ πόλις νεύκω* h. e. in *Cercuris* praecipuas vires haberet: sive quia eadem insula *Cercuri* sive navis longae similitudinem praeseferret: aut postremo, quia, uti fert fabula, navis, quae Vlyssēm deduxerat, ab irato Neptuno in rupem conversa fuisset. Haec, QVIRINE Cardinalis, quivis pro sua maxima voluntate trahere, quocumque libido sit, poterit. Quin & illud dici ad ultimum possit (nempe ut Tecum, *ἐξ ἡμέρας* redeam quocumque modo in gratiam) tam *Cercurum* navem, quam *Corcyram* insulam, a *pervastandi* notione, (quam verbo קרקר *Karkar* inesse dixi) *amens* fluere.

Omnino autem quidvis potius admiserim, quam ut in hanc sententiam eam, nimirum nomen id prius insulae fuisse, deinde ab insula traductum ad designandam navem. Quid quod orientales Musae aegerrime ferent, *Cercari* navis vocabulum ab insulae nomine repeti? Nam quae navis Graecis *Κίρκυς* est, & Latinis *Cercurus*, ea, inquam, eodem plane nomine, ne una littera minus, ab Syris (7) Arabibusque donatur: quos, quia longissime remotos a nobis, miror, si fando umquam de insula Corcyra audiverint, a qua nomen istis navibus inditum per eos fuerit. Quamquam quid multis opus est verbis; quum neget Plinius (8) *Cercurum* a Corcyraeis excogitatum, dum diserte eum a Cypriis inventum tradit? cui consonat Nonius, cui *Cercurus navis est Asiana praegrandis*. Estne hoc credibile, Asianae navi potuisse a Corcyra occidentis insula

(7) Apud Syros קרקורא *Karkuro* & ejus diminutivum קרקורוניטו *Karkurunitho* est navigii genus, quod quae sit, in 10. adnotatione dicitur. Item Arabicum קרקור *Korcur* est navis longa & magna.

(8) Plin. VII. 56. ubi de rerum inventoribus, *Celetem*, inquit, *Rhodii*: *Cercuron* Cyprii. At Cyprus Asiae, non Europae contribuitur. Merito Nonius *navem Asianam* vocat.

sula nomen imponi? Imo navis Asiana debuit ab Asianis linguis originem sui nominis trahere. Et ita prorsus res habet. Nam quum *Cercurus* nec ex Latino nec Graeco sermone possit explicare originem (9) suam: contra cur Syris *Carcuro*, itemque Arabibus *Corcur* vocetur, Asiaticae id linguae edisserent. Est enim, ut ante dictum, ab Heb. verbo קרקר *Karkar*, quod est *vastare* & *perrumpere*: quod *cercuris* optime convenit, de quorum forma ac magnitudine videat, cui cupido est, inferne (10) adnotata.

Viso,

(9) Vulgo hoc persuasum habent, κέρκυρον ex Κέρκυ & οἶρα componi, quorum utrumque *caudam* significat. Id li verum; possis eam vocem interpretari *caudocaudatum*: quod ineptissimum esse nemo non videt. Et tamen quorumque invenies, qui *cercurum* non dicat esse *caudatam navem*? Si porro urgeas, quo tette id doceant: afferunt illud Etymologi *cercurum* definientis τὸ μακρὰν ἔχον πρῶμιν σκάφη, *navis longam puppim habens*. At istud quo pacto cum ista altera ejusdem Etymologi definitione convenit, qua dicit esse εἶδος πλείν βραχέος, *brevi navigii generis*? nisi vero unum idemque longum ac breve simul esse possit. Apparet igitur, illam *longam puppim* non ex vero a grammaticis in *Cercuri* definitione positam, sed nomini, quod Graecum putarunt, superstructam: sive, ut verbo dicam, *longam puppim* ad notationem nominis, non ad rei definitionem, ex mente grammaticorum, pertinere. Qui tamen splendide in eo falluntur: quia vox *cercuri*, utpote Asianae rei, nec in Graecia nec in Latio fixas radices habet, sed in Asiaticis linguis.

(10) De *Cercuri* mole & constitutione.

Circa *Cercuri* molem in oppositas sententias antiquorum auctoritates me trahunt. Nonius ait esse navem Asianam *praegrandem*. Qui quae loca ex Plauto ac Lucillia affert, ea *cercurum* certe *praegrandem* ostendunt. Quale est illud Plauti Stichio II. 2. 42.

Dum percontor portiteres, ecquae navis venierit

Ex Asia: negant venisse. Conspicatus sum interrim

Cercurum, quo ego me majorem non vidisse censeo.

In portum venso secundo, velo passo pervenis.

Nec aliud suadet locus ex ejusdem Prologo Mercatoris. Eodem spectant & illi hexametri Lucilliani apud eundem Marcellum, ita procul dubio constituendi:

Ad regem legati Rhodum, Ecbatanam, ac Babylonem

Ibo, cercurum sumam.

Qui locus navem ejusmodi dat intelligere, qualem legatus ad tantum regem sibi decoram existimasset. Postremo huc accedit Arabica significatio vocis קרקר *Korkur*, quae vox in Lexicis redditur *navis longa & magna*. Quod etiam spectat Bocharti etymologia *Corcyraeorum* Armeniae montium, quos putat ab Arabica ea voce dictos, quia in iis aliquando Noachicum navigium substituit. Hujus autem navigii longitudo ac magnitudo quanta fuerit, nemo ignorat.

At contra Etymologicum magnum *cercurum* esse ait εἶδος πλείν βραχέος, *brevi navigii generis*. Adhaec Athenaeus V. cap. xi. *cercurum* ponit inter admirandae illius navis Hieronis τὰ ἐφόλκια: de quo loco infra. Plinius VII. 56. *cercuron*, quem ait a Cyprii inventum, inter genera minorum navigiorum recenset. Cum myoparonibus & lembis eundem comparasse videtur Suidas in Κέρκυρον. Postremo Syrus קרקרו *Karkuro* Act. xxvii. 16. 30. σκάφη responderet, h. e. navigio tantulo, quod & intro in navem attollebatur, & rursus de navi demittebatur, prout usus poscebat.

In hoc antiquorum discidio, quid sequar incertum habeo. Sed tamen prior notio & Hebraicae etymologiae convenientior, & multo verior mihi videtur. Quod si ubi pro brevi navigio ea vox usurpatur, id κατὰ χερσιν factum puto: cuiusmodi κατὰ χερσιν in Syro Act. xxvii. ubi *Karkuro* pro σκάφη sumitur, manifesta est: nam & Syrus alter interpretis in 2. Mach. xii. 3. idem vocabulum de iis σκάφεισιν usurpat, ex quibus ὁ στόλος i. e. *classis* constaret. Aut vero *cercurus* genus erat navis piraticae, sicuti & *myoparo*, & aliae quaedam: quae quidem major aut minor esse poterat: verum cuiuscumque molis esset, at formae certe talis erat, quae ad *vastandum* & *perrumpendum* (id quod Hebraica etymologia notat) impetu facto valeret. Ac videtur non male comparari posse cum nostris *galis* i. e. longis ac rostratis navibus, de quibus Ebrardus,

Armo, aut galea, pelagus percurro galea: Item, nescio quis alter,

In terris galeas, in aquis formido galeas.

Viso, *Cercuri* navis originem ab Hebraeo sermone esse; jam & illud sequitur, insulam eodem nomine fuisse donatam, sive simpliciter quod in re navali plurimum posset, ceterosque maris potentes impetu facto *vastaret* ac perderet (nimirum a rad. קרקר *Karkar*, de qua toties diximus, deducto *אימיון* nomine) sive quod *Cercuris* validissimis classem instructam haberet; sive postremo quod ipsa insulae species *Cercurum* referret, sive navem longam ac rostratam; cuius rostrum illud possumus intelligere, ubi Phalacrum & Cassiopaeum promontoria existunt. Ac ne cui incredibile videatur, huic insulae nomen a navibus aut a navali re factum: revo-centur huc ea, quae de *Spinetico* Padi ostio, ejusque etymologia diximus in *Tyrrhenicis* nuper Romae editis, *Diatriba* I. pag. 25. Nempe *Spina* est ipsum Hebraicum ספינה *Spina*, (quod *navem* notat) ob eas rationes, quas ibi assignavimus. Sicuti & *Corcyrae* Armeniae montibus ab Arabico *Korkur* i. e. a *navigio* Noachico ibi olim superstita nomen est, auctore Bocharto: cui cur non idem in *Corcyra* visum fuerit, haud habeo dicere. Nisi quod satis apparet, hunc tantum virum ad hujus insulae nomina enucleanda parum attentum animum attulisse.

Quandonam vero primum *Corcyrae* nomen usurpari coeperit, haud facile dixerim. Ex allata tamen etymologia credibile fit, non ante usurpari coeptum, quam ea insula multum mari posset. Ac nemo sane est, quin observarit, abesse id nomen ab universo Homeri poemate: ex quo cave colligas, Homeri aetate id nomen nondum in usu fuisse. Nam contra id nomen Homero antiquius esse infra (adnot. II.) ex non dubiis indiciis a me demonstrabitur.

7. Pro

quas etiam posterior Graecia γαλαίαις aut γαλαίαις nuncupavit: quae, ubi minores sunt, nostris *Galeotte* appellantur, at olim Alberto Aquensi apud Cangiium, *galeidae* dicebantur.

Atque ea demum, ni fallor, *Cercuri* notio vera est. Videtur enim *galeae* nostrae similis fuisse, aut certe (si quidem minor) de genere *galeotarum* nostratum. En loca quae possint eam notionem ingerere. Livius xxxi. 19. Ipse (Antiochus) cum classe centum testarum navium, ad hoc levioribus navigiis, cercurisque ac lembis ducentis, proficiscitur. Vbi videt etiam Asiaticam navem fuisse: sicuti & in Memnonis loco ex lib. xv. quem locum citat Valerius ad Harpocratonem in Κερκυρῶ. *Mithridates* (ait Memnon) praeter centum ingentem exercitum, comparabat etiam (τρεῖς) *τριῖνες* quadringentis (τῶν δὲ μικροτέρων νηῶν, καὶ περσικοντόρων, καὶ κερκυρῶν κριδῶν. ἢ οὐκ ὀλίγων) minores autem *τριῖνες*, tum quinquagenis remis actas, tum

cercuros, magno numero. Adstipulatur & Aethenaci locus lib. v. cap. xi. ubi de portentosa Hieronis navi, quae Syracusia dicebatur. Cui inter *ἐφόλαια* i. e. inter *naves comites* (id enim *ἐφόλαιον* significat, navem scilicet quae alii primariae, tamquam appendix, comes adjungitur) primum locum obtinet *Κέρκυρος τριαχίλια τέλαιναι δὲ χεῖσσαι δυνάμειν* *cercuris* tria milia *taknia* ferre *valens*. Qui statim addit: *πᾶς δ' ἦν οὗτος ἐπὶ κώπῃ*, totiusque *remis* agebatur: quo significatur, istum quidem Hieronis *cercurum* tantummodo remis actum (sicuti & Lucillianus *cercurus* apud Nonium in ead. voce *lignets* [an *ilignis*? locus enim corruptissimus est] *pedibus* i. e. *remis concurrere* dicitur) ceterum consuevisse alios etiam velis uti: alioqui frustra id admonuisset. Hinc Plautinus *Cercurus* *In portum venio secundo, velo passo pervenit*. Atque haec de *cercuri* mole & constitutione quivi dicere.

7. *Pro navali Corcyrae notione peroratio causae*
apud ἱεροτάτην Cardinalem.

Habes, sapientissime Cardinalis, *Corcyrae* tuae etymologias plures, quemadmodum promissum a me fuit, expositas. Jam tui iudicii erit, quo plurimo vales, eam deligere ex omnibus, quae Tibi verissima videatur. Mihi sane si detur optio, seponerem mihi prae ceteris ultimam, *Corcyrae*is maxime gloriosam. Atque ea causa fuit, cur, postquam insulani nati sunt *Corcyrae* nomen, eo unice sint delectati, atque illud unice in nummis suis circumferri voluerint; ut qui intelligerent, eo nomine maris sive imperium sive maximam potentiam significari. Verum non ante animum inducam, ut huic sententiae plane adhaeream, quam meae huic veluti praerogativae iudicii, postremo tuum o Cardinalis suffragium accesserit. Atque ut hanc tamen ultimam prae originationibus aliis tuo, **QVIRINE**, iudicio adprobes; dicam pro ea equidem, tamquam pro mea clienta, apud Te causam.

Etenim *Corcyrae* vocabulum, si quidem ex Asiaticis radicibus explicetur, res illas plures, quas proxime demonstravi, designare potest; τὴν πολυκαρπίαν, popinales delicias, aurigationem, saltandi artificium, postremo navem ac rem naviculariam. Et haec quidem omnia in insulam illam, si Homeri auctoritate stamus, pulchre conveniunt. Verum ubi primum id sibi nominis insulani imposuerunt, non est verisimile, eos has res simul omnes spectavisse, easque omnes eo uno nomine complecti voluisse. Quocirca ea maxime notio seligenda ex omnibus est, quam sibi praeter ceteras pulchram atque decoram *Corcyrae*i duxerint, quando id sibi nomen tribuerunt, inque nummis signaverunt. At equidem nullam earum notionum, quas supra posui, gloriosam aequae, ac navalem potentiam, nostris insulanis reperio: quocirca hanc demum significationem, unam omnium verissimam atque ab historiis testatissimam, simul vero sibi honorificentissimam, illos spectasse opinor tum, quum de eo nomine arripiendo cogitarunt.

At vero ex aliis illis *Corcyrae* significatibus id factum est, ut praeberetur ansa viris otiosis h. e. mythologis, narrationes cudendi plures, singulis illis vocabuli notionibus consentaneas: quae quidem narrationes, nisi me fallit opinio, non tam ex vero, quam ex variis nominis illius significantiis ortae videntur. Quemadmodum ergo *Aufaris* & *Scheriae* nominibus (de quibus supra) antiqui *cohibitorum* aut *aversorum* fluminum gratas in vulgus fabellas superstruxerunt; & ut ex *בוֹסְרָא* *bosra* fecere *Byrsam*, ex qua deinde voce corii in segmenta dissecti narrationem commenti fuere; ut alias sexcentas ejusdem farinae taceam: idem prorsus & *Corcyrae* vocabulo accidit; quod, quo plures significantias continet, hoc plures fabel-

las de se protulit. Nam quum antiqui scirent, *Corcyrae* nomini inesse fructuum significationem; hinc Poeta summus mira & portentosa de insulae feracitate praedicavit. Item, quandoquidem id nomen *gulosum* notat; satis id causae fuit, quamobrem insulani ea flagrant infamia. Sic etiam quia eidem nomini *πὶ σφαιρίῳ*, & *aurigationis*, ac potissimum *saltationis* subest notio; continuo ob eam causam haec insula tum pilae lusus, tum aurigandi, tum maxime tripudiandi magistra apud Homerum effecta est: cui poetae innotuisse *Corcyrae* nomen, haec quae ab illo de insula praedicantur, maximo argumento (11) sunt. Quis autem praestare ausit, haec quae de *Corcyra* a poetis decantantur, vera existisse omnia? imo quis non potius pro certo affirmabit, ea pluribus illis *Corcyrae* significatibus fuisse inaedificata? At contra navalis peritia ac potentia & verissima, quippe comperta ex historiis, & eadem honorifica maxime insularis erat. Proinde non immerito haec potissimum vocis illius notio spectata fuit, quum primum nomen illud usurpari coepit. Accedit postremo *Spinetici* ostii appellatio a re navali petita. Imo & illud accedit, quod quemadmodum, ut modo innuebam, *Corcyraei* Armeniae montes ab Arabico *Korkur* aut Syro *Karkuro* (quorum utrumque *navem* significat) nomen sibi arcessunt, nempe in memoriam navigii Noachici, quod in montibus illis substitutebat; non alia quoque de causa *Corcyram* nostram sic appellari placuit, a *navali* studio potentiaque, quae & Homerum & simul universam antiquitatem praeconem habuit. Et si deinde, uti fit, haec quoque verissima *Corcyrae* significatio fortassis ansam fabulandi dedit de *Corcyraeorum navi*, quam ex *Vlyssis ἀποπορεύῃ* reducem Neptunus ἀπελίσσειν.

Atque haecenus dicta per me est pro ultima *Corcyrae* originatione causa. Nunc rogo Te vehementer, ANGELE Cardinalis, ut eam etymologiam, simulque ceteras sorores ejus, quas hoc Schediasmate sum complexus, destitutas patronis, ac solitudine tabescentes, nunc vero primum vix ausas prodire in publicum, tuum in patrocinium adsciscas, ac pro tua in eam insulam caritate foveas fulciasque: postremo uti me quoque pari benignitate ac benevolentia complectaris, quasi unum scilicet de insulae tuae (in omne aevum memorabilis ac beatissimae, per Te vero in cellissimo gloriae fastigio collocatae) studiosis. Dixi.

(11) Jam hoc planius dicam. Certum est, *Corcyrae* *πολυκαρπία*, mensurarum delicias, aurigandi ac saltandi sollertiam, esse narrationes ex diversis *Corcyrae* nominis significationibus derivatas. Ergo, si *Homerus* primus omnium eas narrationes confinxit: tum vero *Corcyrae* nomen Poeta magno antiquius esse dedit. Sin eas narrationes ab antiquioribus exco-

gitatas in suo poemate iniecit: tum vero multo etiam vetustius evadet *Corcyrae* vocabulum. Vtrum vero id nomen *Vlyssis* aevo usurparetur, incertum est. Nec ex Poetae silentio necessario efficitur, id nomen Iliacis temporibus esse recentius. Id saltem ex eo silentio efficitur, id nomen fuisse recentius ceteris: quia poetae antiquiora semper nomina usurpare consueverunt.

TYPE I. — CLASSE 1.

erhout (Brabant septentrional) en 1812, élève

rie) en 1843, élève du professeur C. de Piloty.

rt en 1876, élève de Mössmer (Académie de

ie impériale-royale des Beaux-Arts, à Vienne.

. R. le duc de Saxe-Cobourg-Gotha, à Vienne.

, élève de l'Académie de Vienne.

R. le duc de Saxe-Cobourg-Gotha, à Vienne.

1831, élève du professeur C. Rahl.

) en 1854, élève du professeur A. Zimmer-

8, élève du professeur Ed. Engerth (Acadé-

rie impériale-royale du Belvédère, à Vienne.

29, élève du professeur Waldmüller.

Fugger, à Augsbourg (1538).

e en 1841, élève du professeur E. de Engerth

1846, élève du professeur Piloty.

Appartient à S. M. l'Empereur d'Autriche.

Appartient à M. T. Eggers, à Vienne.

las de se protulit. Nam quum antiqui inesse fructuum lignificationem; hinc Potosia de insulae feracitate praedicavit. Imen *gulosum* notat; satis id causae flagrant infamia. Sic etiam quia eidem *rigationis*, ac potissimum *saltationis* sub causam haec insula tum pilae lusus, tum tripudiandi magistra apud Homerum esse tuisse *Corcyrae* nomen, haec quae ab maximo argumento (11) sunt. Quis autem de Corcyra a poetis decantantur, vera non potius pro certo affirmabit, ea per catibus fuisse inaedificata? At contra verissima, quippe comperta ex historixime insularis erat. Proinde non immerit illius notio spectata fuit, quum primus accedit postremo *Spinetici* ostii. Imo & illud accedit, quod quemadmodum *Corcyraei* Armeniae montes ab Arabicis (quorum utrumque *navem* significat) per in memoriam navigii Noachici, quod rat; non alia quoque de causa *Corcyra* cuit, a *navali* studio potentiaque, quod versam antiquitatem praeconem habuit quoque verissima *Corcyrae* significatio dicit de *Corcyraeorum navi*, quam Neptunus ἀπελθουσαν.

Atque hactenus dicta per me est tione causa. Nunc rogo Te vehementer etiam etymologiam, simulque ceteras diastemate sum complexus, destitutas partes, nunc vero primum vix ausas per patrociniū adsciscas, ac pro tua infulciasque: postremo uti me quoque lentia complectaris, quasi unum scilicet aevum memorabilis ac beatissimae, per riae fastigio collocatae) studiosis. Di-

(11) Jam hoc planius dicam. Certum est, *Corcyraeam πολυκαρπία*, mensurarum delicias, aurigandi ac saltandi solertiam, esse narrationes ex diversis *Corcyrae* nominis significationibus derivatas. Ergo, si Homerus primum omnium eas narrationes confinxit: tum vero *Corcyrae* nomen Poeta magno antiquius esse debuit. Sin eas narrationes ab antiquioribus ex-

AUTRICHE. — GRO

Fischer (H.-L.), à Vienne, né à Salzbourg professeur E. Lichtenfels. (Académie de

33. Paysage (le soir).

Frei (W.), à Carlsruhe, né à Achenthal (T

36. Vaches au pâturage.

Friedländer (D^{lle} C.), à Vienne, née Friedländer.

37. Nature morte.

38. Nature morte.

39. Nature morte.

Friedländer (F.), à Vienne, né à Kolbseur F. Waldmüller.

40. Le nouveau camarade.
Galerie de table

Fux (J.), né à Stienhof (Basse-Autriche) (Académie de Vienne).

41. La cour de Léopold Ier.

42. Sacrifice de pigeons.

Gabl (A.), à Munich, né à Pizthal (Tyrol)

43. Le curé arbitre.

Gaul (G.), à Vienne, né à Vienne en 18

44. Portrait.

Geyling (R.), à Vienne, né à Vienne (Académie de Vienne).

45. La pêche.

46. La lutte.

Grabowski (A.), à Lemberg, né à Cracovie (Académie de Vienne).

47. Portrait.

Graf (L.), à Vienne, né à Vienne en 1838

48. Portrait.

Griepenkerl (C.), professeur à Vienne C. Rahl.

49. Portrait de dame.

50. Portrait du peintre R. Alt.

